20/01/2021

Празник Богојављења у Саборном храму у Новом Саду

Епископ бачки Иринеј: Треба да се трудимо да и ми будемо сарадници Господа Који се јавља непрекидно на спасење наше, да и ми будемо сарадници на томе да наш живот – и овде на земљи и потом у вечности – буде једно трајно, непрекидно Богојављење.

На дан када света Црква молитвено прославља Богојављење, 6/19. јануара 2021. године, у Саборном храму у Новом Саду свечано је прослављен тај велики Господњи празник. Велико повечерје и јутрење у Саборном храму служили су протојерej-ставрофор Ђорђе Ђурђев и протонамесник Горан Димић. На светој архијерејској Литургији началствовао је Његово Преосвештенство Епископ бачки др Иринеј, уз саслужење Преосвећеног Епископа мохачког г. Исихија, свештенства Саборног храма и новосадских ђакона.

После прочитане јеванђелске перикопе, владика Иринеј је у својој архипастирској беседи указао на смисао празника Богојављења:

„Сабрани смо данас да прославимо светом Литургијом један од највећих празника Господњих у току литургијске године. На данашњи свети и велики празник ми празнујемо реални историјски, а у исто време – по свом садржају и смислу – надисторијски догађај крштења Господа Исуса Христа у реци Јордану. Христос, како нам описује свето Јеванђеље, није имао потребе за Јовановим крштењем у реци Јордану. Јордан је био место где је свети Јован

Крститељ крштавао људе за опроштај њихових грехова. Христос није имао потребе за таквим крштењем, јер, као Богочовек, Он је био безгрешан и заувек је такав. Он из крајњег смирења, извршавајући и све заповести Старога Завета, по Својој људској природи, и смиравајући Себе – Господар пред слугом, Бог пред Својим створењем – Он прихвата крштење Јованово. У нашој вери, у нашем духовном искуству, све што видимо и доживљавамо је уствари јављање Божје, јављање Његове љубави и доброте, Његовог присуства у свету, Његовог старања за свет, Његовог дара спасења света. Све – почевши од Његовог Рођења и најаве Његовог Рођења на Благовести, па надаље – јесте јављање присуства Божјега у свету. Он се јавља као Светлост у тами овога света, као што нам говори Свето Писмо Новог Завета о празнику Божића. Сваки човек је намењен не смрти и трулежи, него вечном животу у вечној заједници са Живим Богом. Зато, кад гледамо друго људско биће не треба да видимо у њему извор заразе и опасности. То не значи, наравно, да не треба сви да пазимо на своје здравље и здравље ближњих и да презиремо медицину, али не можемо прихватити тај терор страха и застрашивања који доживљавамо у наше дане, којим нас бомбардују медији данонoћно са свесном или несвесном поруком да је ближњи, друго људско биће извор опасности, да је прави живот избегавати друге, а то је потпуно супротно назначењу и природи људског бића. Човек је биће заједнице, саборно биће. Истина о Богојављењу, као садржају и смислу нашега живота и постојања, и живота свега што постоји, је једна од најважнијих у нашој вери. Треба да се трудимо да и ми будемо сарадници Господа Који се јавља непрекидно на спасење наше, да и ми будемо сарадници на томе да наш живот – и овде на земљи и потом у вечности – буде једно трајно, непрекидно Богојављење. Кроз чин освећења и благослова воде Црква шаље благослов Божји свеколикој створеној природи, свему што постоји, творевини Божјој у целини. Зато је и то важан догађај данашњега дана. Нека буде срећан и благословен овај велики Господњи празник и дај Боже да га славимо увек достојно и достојанствено”.

spc.rs